

היא העושה אותנו ראויים לקבל תורה ומצוות, ידיעה זו היא הקדמה לכל המצוות, והיא התשובה שלנו אל עצמנו על טענתם של אומות העולם.

נמצאנו למדים יסוד גדול, הבטחון העצמי והידיעה המוחלטת שאנו ראויים וזכאים לתורה ומצוות, זוהי הפתיחה שבה פתח הקדוש ברוך הוא את תורתו הקדושה, וזהו התנאי המוקדם לקבלת התורה.

חג השבועות - זמן מתן תורתנו, הוא חג גדול ומיוחד במינו, החג שבו אנו שמחים בזכות הגדולה שזכינו לקבל את התורה הקדושה. לפני חג השבועות אנו מתכוננים בחיל ורעדה לקראת החג בהכנה גדולה, במשך כל ימי ספירת העומר אנו מזדככים כדי שנהיה מוכנים ועומדים לקראת היום הגדול הזה. בדרך כלל בשבת האחרונה של ימי הספירה - השבת שלפני החג - קוראים בתורה פרשת במדבר. בודאי אין זה במקרה, ואין ספק שיש בפרשה זו מוסר השכל והדרכה שצריכים אנחנו לחזור ולשנן כדי שנהיה מוכנים וראויים לקראת החג הגדול והנשגב של קבלת התורה.

ולפי הנ"ל מובן היטב הלקח שקריאת פרשת במדבר מסייעת לנו להתכונן כראוי לזמן מתן תורתנו. כי בפרשת במדבר הקב"ה מונה את כלל ישראל, ופירוש רש"י שמתוך חיבתו לפניו מונה אותם בכל שעה. ואם נשאל, מה באמת מקור החביבות והאהבה, למה הקדוש ברוך הוא מחבב אותנו כל כך? התשובה היא, אומרים בכל יום בברכת התורה 'אשר בחר בנו מכל העמים', ולמה בחר בנו? 'ונתן לנו את תורתו'. כלומר, הקב"ה בחר בנו רק מפני שאנחנו ראויים לקבל את תורתו הקדושה. מזה שחביבין אנו לפני הקב"ה רואים אנו שראויים אנו לקבל תורתו.

בשבת שלפני חג השבועות, כאשר אנו מתכוננים לקבל את התורה, צריכים לחזק את הבטחון העצמי ואת ההרגשה שאנו אכן ראויים ומתאימים לקבל את התורה, כמו שנתבאר לעיל. על כן קוראים בפרשת במדבר, ואנו רואים את החביבות הגדולה שהקב"ה מחבב אותנו, וזה אומר לנו שאנו ראויים לשאת את דגלו - התורה הקדושה.

איתא בגמ' ברכות (ח). במערבא כי נסיב איניש איתתא אמרי ליה הכי, מצא או מוצא? מצא דכתיב (משלי יח, כב) מצא אשה מצא טוב ויפק רצון מה, מוצא

דכתיב (קהלת ז, כו) ומוצא אני מר ממות את האשה. הנה כמעט שמוזר הדבר מאוד לשאול כך את החתן שזה עתה התחתן. קודם כל לכאורה אין זה מן הנימוס לשאול כן. ועוד, איך מצפים מן החתן מיד לאחר חופתו שידע כבר לשפוט כראוי את כלתו החדשה הטובה היא אם רעה? והלא לזה נדרש שיחיו ביחד זע"ז לכל הפחות זמן ממושך בכדי לענות תשובה הוגנת על שאלה זו.

אמנם לימוד גדול יש במאמר זה של הגמרא. ידוע שכל אדם צפונים בתוכו הכוחות הנצרכים וגם היכולת הנדרשת בכדי להיות אדם טוב או ח"ו להיפך. ברם, הדאגה היא מי יערוך לנו שצד הטוב הוא שיגבר, ולא תהא ידו של צד הרע על העליונה. אלא הדבר תלוי באופן הסתכלות בני אדם עליו. שאם בנ"א ייטיבו לראותו במבט חיובי, יש תקוה שגם האדם עצמו יראה את עצמו באופן חיובי ויוציא כוחו הטוב החבוי בתוכו אל הפועל. אבל אם ח"ו יתרגלו אנשי סביבתו לראותו תמיד במבט שלילי, גם הוא יתחיל להביט על עצמו באופן זה, ולאט לאט יתהפך לאדם רע באמת כפי דמות עצמו השלילית.

דבר זה הינו מוסר השכל יקר לאין ערוך עבור הזוג החדש והצעיר. במערבא כשהיו שואלים מצא או מוצא, בזה היו מוסרים לו לחתן הסוד לחיי נשואין מוצלחים. כי תכונת אשתו וטיב אופיה תלויים ועומדים כפי הסתכלותו עליה וערך דמותה בעיניו. כי כשכל אחד יתרגל לראות ולהסתכל על הזולת במבט מלכותי כיאות לבני מלכים, וכך יתנהג כלפיו, תחושה זו תעצב את המציאות וממילא היופי החבוי בתוככי כל אחד ואחד יצא לאור ופירותיו ינובון.

ספר

מרפא בכנפיה

מאמרים וביאורים
על פרשת השבוע, מועדים, ותקופות השנה
מסודר על פי מהלך חדשי השנה

נכתבים בשפה ברורה ונעימה

ישראל יצחק בן לאאמו"ר
הרב רפאל שמואל זצ"ל ברנבוים